

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 12den OCTOBER 1833. N. 41.

VERVOLG VAN UITTREKSELS UIT SURINAAMSCHE COURANTEN.

'sGRAVENHAGE, JULY 17.

In de *Javasche Couranten*, van het laatst van November tot den 22 December, des vorigen jaars, vindt men de laatste rapporten omtrent de verrigtingen onzer troepen op Sumatra's westkust, en eindigen met de berigten, dat vele kampongshoofden zich successievelyk kwamen onderwerpen, en dat men niet twyfelde of de wederspannige *Tuwanko* van Alaban zoude spoedig dit voorbeeld volgen.

De sedert ontvangen rapporten zyn even gunstig en bevestigen de onderwerping van het grootste gedeelte der 50 kotta's, welke nog is gevolgd door een gevegt van het overige gedeelte dier kotta's, voornamelyk van de bevolking van Lintou, welke zich met den *Tuwanko* van Alaban had vereenigd, om de linie voor Kotta-Tenge en Alaban, van de zyde van Lintou, en eene linie voor Gadoei en Louac, aan de zyde der 50 kotta's tot het alleruiterste te verdedigen.

Volgens de eerste rapporten, was het plan volvoerd om de vyanden, die nog altyd voor Tandjong-Allam stand hielden, van daar te verdryven, en vervolgens Alaban en, zoo mogelyk, de 50 kotta's te overmeesteren.

De Kapitein *de Quay* begaf zich tot dat einde, op last van den Overste *Vermeulen Krieger*, naar Agam, en zorgde, op verschillende plaatsen, voor het zamentrekken der gewapende Maleyers, die, onder geleide van eenige bekende Doebelangs, naar Padangs-Tero oprukten.

Op Boukiet en andere plaatsen, waar doortogten naar de 50 kotta's waren, werden mede vertooningen gemaakt, doch op Tandjong-Allam vereenigde zich onze magt, van nagenoeg 250 man van het bataillon [illegible] infanterie n°. 1, en van het algemeen depôt, benevens een 90 tal van het korps van den Ali-Bassa *Prawiro Dirdjo*. Deze troepen werden in vier divisien afgedeeld. Drie derzelve, onder geleide van de Kapiteins *Raaf, Veltman* en den eersten Luitenant *von Lutzow*, waren bestemd om den regtervleugel der vyandelyke linie om te trekken, en gingen tot dat einde op marsch. Een uur daarna gelukte het den Kapitein *de Quay*, een houwitser en kanon à 2 pond, naby de versterkingen van den vyand in batterij te brengen, en, zonder dat deze iets bemerkte, werden de Maleyers en troepen langs de geheele vyandelyke linie, geposteerd.

By het aanbreken van den dag, rukte op een gegeven sein, onze geheele magt voorwaarts. Eenige oogenblikken boden de Padries tegenstand, maar de Luitenant *Schouten* met een peloton Boeginezen en de Maleijers van Batipo, een fortje dat den linkervleugel der vyandelyke linie beschermde, omgetrokken zynde, en de Kapitein *Veltman*, onder het slaan en blazen van den stormmarsch, den vyand van achter aangrypende, geraakte deze spoedig in verwarring en zocht een goed heenkomen, zoo dat in minder dan een half uur alle vyandelyke verschansingen in onze handen vielen, zonder dat by die gelegenheid een onzer gesneuveld is.

Hierop volgde nog een gevecht van Maleyers met de Padries, welke laatste eindelyk, weer tot de legerplaats van onze troepen genaderd zynde, met veel verlies werden terug gedreven. Onze troepen vonden vervolgens in de kampong Lambattang, die zich onderwierp een goed verblyf, en nog denzelfden dag kwamen eenige andere naby gelegene kampongs zich mede onderwerpen. Kotta-Tenge, werwaarts de Kapitein *de Quay* zich vervolgens met een paar kompagnien en eenige barissans begaf, kwamen op hunne eerste vertooning de zeer bekende Padriesche hoofden *Tuwanko Parintje*, van Tandjong-Allam, *Tuwanko Moeda* en *Tuwanko Hadjo* van Bezoela, om gratie smeeken, welke hun onder zekere voorwaarden werd geschonken; waarop nog eene menigte andere hoofden de onderwerping hunner landen kwamen aanbieden.

De submissie van andere negoryen volgde deze op.— Sommige echter niet dan na lange onderhandeling, zoo als de uitgestrekte kampong Paya-Comba, welke zich eerst na het afstaan van alle propositien van hare zyde, en nadat onze geheele magt zich tot den aanval had vereenigd, had overgegeven.

Vele districten, waaronder de *elf*, welke de zoogenaamde 50 kotta's uitmaken, hadden daarop dit voorbeeld gevolgd, toen Kapitein *de Quay*, zeer voldaan over dezen loop der zaken, berigt ontving, dat in het onderworpen distrikt Tay zich eene kleine, doch zeer versterkte kampong, Kotta-Tenge genaamd, bevond, in welke *Tuwanko Nangaram*, bekend voor een slechtgezind Padries-hoofd, alle kwaadwilligen verzamelde, met oogmerk, om, zoodra onze troepen naar Alaban voortrukten of dit standpunt verlieten, door kracht van wapenen zynen aanhang te vermeerderen en ons te beoorlogen.

Kapitein *de Quay* rukte daarop dadelyk met een gedeelte onzer troepen naar kotta Tenge op, alwaar hy by aankomst, de geheele bevolking bezig vond met versterkingen te maken. Niets hebbende kunnen baten om *Tuwanko Nangaram* te bewegen de plaats over te geven, werd tot den aanval van onze zyde besloten, nadat onze troepen verdeeld waren en elk het aangewezen standpunt had bereikt. Nadat eenige granaten binnen de plaats waren geworpen, rukten de drie afdeelingen te gelyk tegen de vyandelyke versterking op. De 2de kompagnie, aangevoerd door den 1sten Luitenant *von Lutzow*, trachtte zich door de poort eenen weg te banen. De Boeginezen op den linker-vleugel, onder aanvoering van den Luitenant *Lange*, wierpen zich in de grachten en trachtten door de met bamboes bewassen borstwering door te dringen. De barissans, onder kommando van den Majoor van dat wapen, bestormden de vyandelyke versterking op den regtervleugel, zoodat de plaats spoedig daarop was binnen gedrongen. Een zware stortregen, die juist by den aanvang der attaque was gevallen, had den vyand en ook onze troepen belet van hun schietgeweer het noodig gebruik te maken. Desniettegenstaande moet de vyand een aanzienlyk verlies geleden hebben.

De geheele plaats was vernield, en de troepen hadden een aanzienlyken buit gemaakt.

Kapitein *de Quay* pryst zeer den moed, de standvastigheid en discipline, die door onze troepen by die gelegenheid zyn betoond en gehouden. Officieren en soldaten hadden [illegible] den.

Nadere rapporten vermelden den afloop van het gevecht tegen Gadoei en Louac:

De aanval op de linie van Louac mislukte. De Overste *Elout* liet toen het vuur van het geschut op het centrum der groote linie van Gadoei openen en wilde den Kapt. *de Quay* tyd geven om de zaken te herstellen, toen hy bespeurde, dat uit de linie versterking naar die van Louac werd gezonden. Allengs ook naderde de Overste de groote linie *en tirailleur*, en toen hem het oogenblik gunstig voorkwam, gaf hy den Kapitein *Veltman*, aan wien toen de Luitenant *Denleben* met zynen troep was toegevoegd, last om de groote linie in front op de regterzyde te forceren en binnen te dringen. Door den moed en het beleid van gemelden Kapitein gelukte deze stoute onderneming al zeer spoedig. De eerste sterkte werd dadelyk genomen en vóór dat de Overste met nog eenige infanterie binnen de linie was, had Kapitein *Veltman* de tweede sterkte ook reeds genomen.— Vervolgens werden de stukken aangebragt; de eerste vyandelyke linie werd, echter niet zonder veel moeite genomen.

Van onze zyde zyn 15 man gesneuveld; gewond 54. De vyand moet volgens eigene opgave een groot verlies geleden hebben.

Volgens het slot van dit rapport was de zoon des Regents van Alaban by den Overste *Elout* gekomen, met verzekering dat zyn vader en al de hoofden van Lintou in onderwerping wilden komen; — en by een nader rapport van dien Hoofd-Officier, wordt deze onderwerping niet alleen bevestigd, maar daarby tevens de verzekering gevoegd, dat ook al de hoofden van Lintou vredelievend gezind zyn; dat dit land nu spoedig weder bewoond en behouwd zal worden en daarmede dan ook de oorlog met de Padries als gelukkig geëindigd mag worden beschouwd.

Den 28sten January, heeft eene sterke aardbeving te Batavia plaats gehad, waardoor eenige booschen schade hebben bekomen, en de muren der oude Luthersche Kerk sterk zyn gescheurd.

In het Engelsche blad *The Guardian* van den 4 Juny, leest men het volgende artikel:

"De vruchten van Lord *Palmerstons* overwinning hebben ons verlaten, en de schouwplaats van deszelfs glorie is doodsch en eenzaam. Portsmouth is laatstleden Zondag, niet zonder spyt, getuige geweest van de afzeiling van die vele schoone Hollandsche bodems, welke zoo schandelyk ten tyde van eenen diepen vrede door onze kruisers genomen zyn. Twaalf derzelve hebben dien dag hunne ankers geligt om huiswaarts te keeren; doch hunne afvaart was bykans gestuit geworden door een ongelukkig voorval, waarin de Minister van Buitenlandsche zaken niet genoegzaam voorzien had. Het schynt, dat, op het oogenblik van hun vertrek, de tol- of eenige andere beambten eene betaling vorderden, voor de scheepsbehoeften, levensmiddelen en andere benoodigdheden, door hen, gedurende hun gedwongen verblyf in de haven, verbruikt. De kapiteins weigerden volstrekt deze betaling te doen. In deze weigering werden zy krachtdadig ondersteund door den Nederlandschen Consul, en de twist liep zoo hoog, dat de toldienaren dreigden op hen te vuren, indien zy hun vertrek dachten te vervolgen, zonder voorafgaande voldoening aan hunnen eisch. Hierop verklaarde de Nederlandsche Consul, *van den Bergh*, in ernstige bewoordingen, dat, indien zy hunne bedreiging ten uitvoer bragten, hy op het eerste schip zou gaan om het vuur te beantwoorden; terwyl al de andere evenzeer gezind waren, gelyken wederstand te bieden. Deze [illegible] houding had uitwerking; het werd den schepen veroorloofd onder zeil te gaan, en met behulp der stoombooten die dezelve op sleeptouw namen, waren zy schielyk uit het gezigt. De tolbeambten vorderden nu van den Heer *van den Bergh* eenen behoorlyken borgtogt, voor het bedrag aan den eisch; maar dit werd stellig door hem geweigerd.

"Wy hebben inderdaad wel eenen kinderachtigen en bespottelyken stryd gevoerd: wy hebben schepen in embargo in onze havens opgebragt; dezelve in volle zee [illegible] en verfraaid; het scheepsvolk, weken en maanden, gekleed en gevoed; en dat wel ten koste en laste van de Natie; en dit alles, zoo het schynt, alleen met oogmerk om beleefdheden te wisselen, en om eene goede reis en behoudene aankomst aan het Nederlandsche Volk toe te wenschen! Waarlyk wy zyn een milddadig en grootmoedig Volk, en wy zyn met eenen even achteloozen als spilzieken Minister gezegend."

In den *Hamburger Correspondent* lezen wy het volgende berigt uit Berlyn, dd. 15 July:

Uit eene zekere bron kunnen wy mededeelen dat, inzonderheid na de laatste korte tegenwoordigheid en weder spoedig daarop gevolgde afreize van Prins *Frederik* der Nederlanden, onderscheidene mogelyke punten tot groote tevredenheid der Nederlandsche Regering geschikt zyn, en dat nu ook de Belgische Regering van haren kant by onderscheidene groote hoven, welke dezelve wel erkend, maar haar nog geene diplomatische agenten toegezonden hadden, aanzoek gedaan heeft om met de zending hunner gezantschappen niet langer te dralen.

Uit Belgische dagbladen:—

De conferencie heeft, in hare eerste byeenkomst van den 16den July, bepaald, dat zy van beide partyen de mededeelingen, zoo veel mogelyk mondeling, ontvangen zal en dat de Hollandsche en Belgische gevolmagtigden beurtelings gehoord zullen worden. Buitendien heeft deze eerste zitting geen ander doel gehad dan om de Hollandsche gevolmagtigden te ontvangen, welke reeds aangekomen en van de noodige volmagt van hun Kabinet voorzien waren.

De koerier *Belmoité* is gisteren avond met depêches voor den Koning en voor den Minister van Buitenlandsche zaken aangekomen.

Het Belgische Gouvernement heeft het ontwerp van reglement verworpen, dat tusschen de Belgische en Hollandsche kommissarissen betrekkelyk de gemeenschap van Holland met Maastricht vastgesteld was. Ons gouvernement, alvorens deze gemeenschap toe te laten, wil zich eerst overtuigen of de vaart op de Maas tot aan den mond dier rivier geheel vry is. Er wordt op dit oogenblik een vaartuig tot dat einde in gereedheid gebragt.

Er is besloten geworden geene protokollen meer te maken; men zal alles met verbale nota's afdoen.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 11 October 1833.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 19 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16 Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE,

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 25 September 1833.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie heeft, by dispositie van den 13 dezer, No. 473, den Heer J. J. Pool benoemd tot Lid plaatsvervanger in den Raad van Civile en Criminele Justitie voor het Collegie van Commercie en Zee Zaken, en voorts gekwalificeerd om als geassumeerd Lid zitting in den voormeldenRaad te nemen.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 18 September 1833.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur in Rade van Policie alhier, raadzaam geoordeeld hebbende, alle mogelyke publiciteit te geven aan het bestaan van een Collegie voor de Wees- Onbeheerde- en Desolate- Boedel-Kamer alhier.

Zoo wordt hierby, van wege Directeur in Rade voormeld, bekend gemaakt, dat de leden, der by publicatie van den Directeur den 10 April dezes jaars gearresteerd en den 15 daaraanvolgende uitgevaardigd, daargestelde Commissie van toezigt over de Wees- Onbeheerde- en Desolate- Boedel-Kamer alhier, namelyk: een der verkiesbare Leden van den Raad voormeld en de Gouvernements Secretaris met en benevens den Weesmeester by dezelve kamer, zamen uitmakende een Collegie voor de gemelde Wees- Onbeheerde en Desolate- Boedel-Kamer.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

OPROEPING.

DE belastingen op Eigendommen en Bezittingen en op het Personeel en Mobilair over het derde kwartaal dezes jaars, met den laatsten der afgeloopene maand invorderbaar geworden zynde, zullen vóór den 21 dezer maand moeten aangezuiverd zyn, willen de belastingschuldigen zich niet aan eene geregtelyke afvordering bloot stellen.

Ook worden de landsdebiteuren by deze dringend aangemaand om hunne achterstallige interessen vóór den genoemden dag te komen aanzuiveren.

De Algemeene Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 11 October 1833.

LYST

van de ter Gouvernements Secretary liggende onafgehaalde brieven aangekomen sedert den 4 tot den 10 October 1833.

Geronimo Geraldino	Paulina Ouida Palomina Senior
Manchi Bisnion	Bregita Fournier
Jb. Maduro Carloo	Poulina G Casseres
Esther Fereira	Willem Raven
Dew. G Curiel	Sarah de Jb. Senior
Maria Ines de Leon	Ribca de Js. Senior
David Maduro	

Curaçao den 11 October 1833.
De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de Post Directie,
H. KIKKERT.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—OCTOBER.

7. golet Amable Trenidad, Reyes, Coro
—— Maria Francisca, Ramires, Puerto Cabello
—— Eensgezindheid, Van Grieken, Isle d' Aves
8. bark Dolores, Fernandez, Coro
golet Rapid, Morett, Rio de la Hacha
9. —— Casualidad, Chirino, Puerto Cabello

UITGEKLAARD—OCTOBER.

5. brik Delos, Howlan,
boot Josefita, Tilleris,
7. brik Henry, Thompson,
8. golet Rapid, Morette,
9. bark Margaritha, Brunow,
golet Gran Maria, Jones,
—— Amable Trenidad, Reyes,
10. brik Austin, Rodbud,
11. bark Dolores, Fernandez,
schip Mary Ballard, Cushing,
brik Martha, Lovett,

Wy vernemen dat er alhier een' brief van Coro is ontvangen, meldende dat aldaar van Maracaibo het berigt is ontvangen geworden dat Generaal Gamarra, President van Peru, zich tot Keizer van Peru heeft laten uitroepen en is aantogt is met een leger van 15,000 man tegen de Republiek van Nieuw Grenade. Men meldt niets van Bolivia, naar alle waarschynelykheid, zal deze kleine Republiek ook onder het geweld van Gamarra bezweken zyn.— Het leger van dezen overweldiger kan by Nieuw Grenada niet komen, dan door de Ecuador te trekken; zoo gelooft men, (wy weten niet op welken grond) dat Generaal Flores, President van den Ecuador, in verstandhouding is met den overweldiger.

Het bovenstaande berigt, zegt men, wordt ook door een nieuwsblad van Puerto Cabello medegedeeld.

Het is waarlyk bedroevend zoodanige berigten wegens de nieuwe Amerikaansche gemeenebesten te ontvangen. Wy mogen wel wenschen dat dergelyke rampen van de Republiek van Venezuela mogen afgekeerd worden.

(Uit de *Falmouth Packet.*)

BELGIE.

Brussel, July 22.—Gisteren zynde de verjaring van de inhuldiging van den Koning, werd er *Te Deum* door de katolyke priesters gezongen in de kerk van St. Gudule. Dezelfde plegtigheid heeft ook op hetzelfde uur in de Hervormde, Evangelische en Israelitische kerken plaats gehad.

De Koningin van de Belgen was op Woensdag den 24sten July voorspoedig bevallen van een zoontje. Deze gebeurtenis werd aangekondigd door het doen van 101 schoten op de Boulevards. Het kind heet Leopold Louis Philip Victor Ernest, en zal als Hertog van Braband gehuldigd en op den 1sten of 2den Augustus gedoopt worden. De Hertog van Nemours zal als doopvoor voor Louis Philip staan en de Koningin van de Franschen in persoon als doop moei, in plaats van de Hertogin van Kent, zoo als gemeld wordt.

Deze schikking is geschied wegens de godsdienstige vooroordeelen van de katolyke onderdanen van Leopold.

Het gedrag van Engeland en Frankryk ten opzigte van Portugal, kan niet anders gezegd worden dan onpartydig te zyn geweest. Noch de een noch de andere der beide broeders, die om het bezit van de kroon twistteden, werd door deze mogendheden meerder dan zyne tegenparty begunstigd.

Frankryk heeft den Ambassadeur van Don Miguel veroorloofd eene geldleening op de beurs van Parys te doen en Engeland aan de gevolmagtigden van Don Pedro eene geldleening op de beurs van Londen te openen. Frankryk en Engeland hebben beide de blokkade van Oporto erkend, doch Engeland heeft ook toegelaten dat er werringen ten gunste van Don Pedro in Engelsche havens plaats hadden. Op de vloot en in het leger van Don Pedro dienden vele vreemdelingen, doch de Maarschalk Bourmont en andere Fransche officieren dienden in het leger van Miguel; beide de broeders hebben dus onderstand van vreemdelingen gehad.

De onderhandelingen van de Engelsche en Fransche ambassadeurs te Madrid wegens de Portugesche zaken, schynen alleen ten unslag gehad te hebben, de non-interventie van Spanje, Engeland en Frankryk in dien broedertwist.

Door deze non-interventie scheen ook de zwakke party, namelyk die van Don Pedro, op het punt te zyn van te bezwyken. Het leger vóór Oporto, gekommandeerd door den kundigen Maarschalk Bourmont, den veroveraar van Algiers, moest volgens alle berekening de zwak versterkte en door een langdurig beleg uitgeputte koopstad Oporto spoedig innemen, doch een onvoorzien geluk redde de zaak van Don Pedro: de goede uitslag der expeditie naar Algarvien en vooral het nemen der vloot zyns broeders.

De ellende in Oporto was ten top gestegen; gedurende een jaar lang was deze stad aan alle zyden van batteryen omringd, die een aanhoudend kruis vuur op haar maakten, en dagelyks honderden bommen in haar wierpen, die alles verpletterden, en zelfs de vaartuigen in de rivier vernielden; en ware de stad niet van graniet gebouwd, dan hadden de gloeijende kogels geen enkel huis gespaard. Nu was de brandstichting niet gemakkelyk wegens de bouwstoffen der huizen.

De inwoners byna zonder huisvesting, zonder levensmiddelen, aan de Cholera en andere epidemische ziekten ten prooi, de scharlaken koorts in de hospitalen, de paarden der ruitery zonder voeder, ontevredenheid onder de vreemdelingen die in Don Pedro's dienst waren, dit alles maakte zyne zaak wanhopig. Eindelyk liet Miguel in navolging der Franschen vóór het kasteel van Antwerpen, een monster mortier gieten en daarmede de stad beschieten; doch toen men de zaak der vryheid en verlichting als verloren opgaf, brak de tyd harer zegenpraal aan en die van Don Miguel en der Jezuiten ging verloren. "Zoodanig is de kans van den oorlog," zeide Napoleon, toen zyne overwinning vóór Dresden hem ontslipte, door de nederlaag van het leger korps van Van Damme, " heden is men overwinnaar, morgen de overwonnene; heden schynt de toestand des vyands wanhopig en morgen is het de onze."

Het zeegevecht by Kaap St. Vincent is een dier gevaarlyke ondernemingen, waarby men alles te winnen of alles te verliezen op het spel zet.

Kapitein Napier, (thans Vice Admiraal, Burggraaf van Kaap St. Vincent) zeilt met zyne fregatten regtstreeks op de zware linieschepen zyns vyands aan, klampt hen aan boord, springt met zyne manschappen over en begint een sabelgevecht op het dek.— Het volk dezer linieschepen, dat hier niet op voorbereid was, maar gedacht had dat er weer eene kannonade zou plaats hebben, even als in de vorige zeegevechten, geraakt in verwarring en hierdoor gelukte het Napier de vyandelyke vloot te nemen.— Dit waagstuk was even bagchelyk als dat van Brisbane op Curaçao, die dan ook slaagde; doch somtyds mislukken zy, zoo als in het volgende voorbeeld:

Het gouvernement van Chili had in Engeland een oude Oost-Indisch vaarder ongekocht en met scheepsvolk in Engelsche havens geworven, bemand. Deszelfs kommandant in de Stille Zuid Zee een Spaansche vyftiger ontmoetende, zeilde er regtstreeks op aan, klampte haar aan boord en sprong met zyne manschappen over.— Hy had gedacht het Spaansche scheepsvolk te verrassen en meende tevens dat zy lafaards of ten minste onverschilligen waren, doch de Spanjaarden ziende de geringe magt hunner aanvallers, verdedigden zich en in een oogenblik was de Engelsche kapitein met vyftig zyner manschappen ter neer gesabeld; de overigen redden zich door in zee te springen en naar hun vaartuig te zwemmen.

Een verder bewys der onzydigheid van Frankryk is eene aanschryving van den minister der marine, den Admiraal Rigni, aan de Portugesche uitgewekenen in Frankryk, waarby hun verboden wordt, om uit de Fransche havens naar Oporto te vertrekken, ten einde zich by Don Pedro te vervoegen.

Toen er in het Engelsche parlement geklaagd werd dat het gouvernement toestond dat er in Engelsche havens uitrustingen voor Don Pedro gemaakt werden, zeide de minister, dat hy niet wist dat die uitrustingen naar Oporto bestemd waren.

Toen het leger van Don Miguel de Douro overtrok, verzocht de Engelsche Ambassadeur te Lissabon, dat eene voorstad van Oporto, waar de Engelsche koopliedeu hunne pakhuizen vol wynen hadden, neutraal zou verklaard worden; dit verzoek werd afgeslagen en de Miguelisten namen bezit dier voorstad.

Een Engelsche koopvaardy kapitein, die onder een konings vlag Oporto was binnen gezeild, moest 500 ponden sterling boete betalen.

Eenige byzonderheden nopens het in bezit nemen van het eiland Curaçao, op den 1sten January 1807, door een Engelsch smaldeel, onder het bevel van den Kapitein Sir CHARLES BRISBANE.

Vervolg van het vorige Nummer; het slot zal eerst in een volgend Nummer komen.

In een aanhangsel by het geschiedkun-

dig verhaal van Sir James Athol Wood, vinden wy eenige aanmerkingen op de wederlegging van Sir Charles Brisbane, in den brief No. 2, welken vervolgens wederom door Sir Charles wederlegd worden.

De Schryver der Navale Biographie van Groot Brittanje heeft op verzoek van Sir Charles openbaar gemaakt dat het gemeld verhaal op gezag van Sir James zelve in zyn werk geplaatst is; en hy vindt zich genoopt zoo ter regtvaardiging van zich zelve als van Sir James eenige aanmerkingen op die wederlegging te maken

"Sir Charles heeft (zegt hy) beweerd dat het plan van aanval *aan boord van de Arethusa was opgemaakt en aan de officieren van dat schip medegedeeld, vóór dat hy met de andere kapiteins beraadslaagd had; en dat hy nimmer zoo iets belagchelyks in beraadslagingen genomen had, als het afwachten der terugkomst van een vredes vlag.*"

Ter wederlegging van deze bewering brengt hy voort een oorspronkelyken brief eigenhandig van Sir Charles Brisbane, luidende als volgt:—

"Aan boord Z.M.'s schip Arethusa,
den — December 1806

"Zoo dra de vredes vlag van de Arethusa* vertrekt, zullen alle sloepen in het water gelaten en op sleeptouw genomen worden.

"CHARLES BRISBANE.

"Aan James Athol Wood, Esq.
Kapt. van Z. M. S. Latona."

Hy zegt, "dat deze order niet alleen ten bewyze strekt, dat Sir Charles bedacht was om een vredes vlag binnen de haven te zenden, maar dat hy daartoe stellig had besloten." En wat is dan de reden dat de vredes vlag niet binnen gezonden is geworden? die namelyk: dat hy, gelyk wy bereids gezegd hebben, daarvan door de overreding van Sir James is terug gehouden.

"Sir Charles zegt: *dat het besluit uit zich zelve en onveranderlyk genomen was; en dat hy daaromtrent nimmer door eenig mensch in weifeling is gebragt.*"

Hiertegen worden drie getuigenissen voortgebragt; namelyk een kapitein met name Wm. Grint, een luitenant Brown en een Mr. Foggo,† die destyds klerk van Sir James was.

Aan deze personen zyn de volgende vragen gedaan:—

"Kunt gy U te binnen brengen of er op den 30 December 1806, omtrent zons ondergang, na dat het sein van "land" in het N. O., gemaakt en bekend werd Curaçao te zyn, en dat sein door de Arethusa beantwoord zynde, door hetzelve geseind werd om zich tot het wenden gereed te maken; dat Sir James Wood toen sein gemaakt had, om met de Arethusa te spreken; en dat toen hetzelve bykwam, hy naar boord van hetzelve gegaan was, vergezeld van zynen loods?"

Op deze vraag heeft kapitein Grint geantwoord:

"Ik herinner my de seinen; en ik wist wel, om welke redenen Sir James den loods met zich naar boord mede genomen had; namelyk om kapitein Brisbane aan te raden zyn plan wegens het zenden van een vredes vlag te veranderen, aangezien zulks alles zoude verbrodden; en om dien ganschen nacht op de Spaansche kust aante-houden, onder die kust den ganschen dag van den 31sten optewerken en gereed te zyn, ten einde met het aanbreken van den dag van het nieuwe jaar binnen Curaçao te loopen, wanneer zy al de Hollanders dronken en niet op hunne hoede zullen vinden; Blake had my verteld dat de Commodore daarin bewilligd heeft enz."

Luitenant Brown verklaart: dat men over het voornemen van Sir Charles Brisbane, om eene vredes vlag binnen de haven te zenden, openlyk gesproken had; en dat hy niet de minste twyfel had of dat voornemen was veranderd geworden op de overreding van Sir James Wood.

De Heer Foggo zegt: dat hy zich het blazen der seinen niet te binnen kan brengen; maar dat hy zich het gaan van Sir James Wood met den loods aan boord van de Arethusa wel kan herinneren; en na zyne terugkomst openlyk had hooren spreken dat de Commodore ingewilligd heeft om zyn eigen plan te verwerpen en dat van Sir James in te volgen.

"Sir Charles zegt verder: *dat het hem niet kan voorstaan dat de Latona de groote marszeil had tegen gebrast om de Arethusa te laten voorby gaan.*"

Omtrent dit punt heeft men aan de drie gemelde Heeren de volgende vragen gedaan:—

"Kunt gy U herinneren of by het binnen zeilen der haven van Curaçao de Arethusa benedens winds van de Latona en zeer digt by den lyhoek van de haven was; dat de Latona vooruit schoot en den wind van de Arethusa's zeilen opving; en dat toen Sir James zich onder het vuur van al des vyands batteryen bevond, hy het bevel gaf, om de zeilen tegen te brassen, ten einde de Arethusa instaat te stellen eerst binnen te loopen?"

De Heer Foggo beantwoord deze vraagpunten met "ja." De geheugenis van den Luitenant Brown, te dezen aanzien, zegt men, is even duidelyk als voldoenend; en kapitein Grint zegt: "Ik herinner my zulks wel, aangezien ik zelf een gedeelte van die dienst heb uitgevoerd."

Kapitein Grint noch de Heer Foggo kunnen zich herinneren dat de Gouverneur van het eiland langs de zyde van de Latona is gegaan; en dat Sir James hem naar den Commodore op het Gouvernements Huis verwezen heeft; maar de luitenant Brown herinnert zich deze omstandigheid zeer wel.

De aanmerking van Sir Charles, dat ingeval zulks waar was, de kommandant van dat schip de Gouverneur ongetwyfeld krygsgevangen naar hem zoude gezonden hebben, vooral daar dezelve had moeten weten dat hy bezig was zich meester der forten te maken, wordt wederlegd met deze ware tegen aanmerking: "Zoo er eenige vyandelykheden gaande waren of er het minste gevaar voorhanden was, geen twyfel dan of zulks het geval zoude geweest zyn; maar dewyl alles zoo stil was als in eene bezoek kamer, zoude zoodanig maatregel noodeloos geweest zyn."

Sir Charles zegt ook:—"Ter myner regtvaardiging ben ik genoopt te ontkennen, dat ik met twintig of dertig man langs de kaai gerustelyk gewandeld en kapitein Wood toegeroepen heb om te vernemen of het Hollandsch fregat zich overgegeven heeft. Zulks kan ik gerustelyk zonder de minste aarzeling doen, wegens de omstandigheid, namelyk: dat ik vóór naar den wal te gaan, werkelyk aan boord van dat schip geweest ben en met myne eigene handen deszelfs vlag neergehaald heb."

Hier tegen wordt aangehaald eene verklaring van kapitein Grint, die zegt dat hy van boord van het Hollandsch fregat, op last van kapitein Wood was gegaan en zelve de vlag had nedergehaald.

Vervolgens worden de volgende vragen gedaan:

"Kunt gy U herinneren of Sir Charles van de werf af, vóór dat hy aan boord van het Hollandsch fregat was gegaan, kapitein Wood had toegeroepen en gevraagd of het schip zich overgegeven had; dat hem geantwoord werd, dat hetzelve zich reeds lang overgegeven had, maar dat de vlag onklaar was; en dat wegens het schieten ter gelegener tyd van de Latona op hetzelve en in de straten, ten einde te beletten dat er geene menschen binnen het fort loopen, het volk zich niet op het dek kon houden?‡

Kapitein Grint zegt: "Ik herinner het gesprek *toen kapitein Brisbane op zynen weg naar het fort was.*"

De Heer Foggo zegt: "Ik herinner my dat Sir Charles de Latona had gepraaid, *toen hy op de werf was en naar het fort ging*, en met Sir James Wood had gesproken, doch ik kan my de byzonderheden van dat gesprek niet te binnen brengen."

Luitenant Brown verklaart zeer stellig, dat Sir Charles *van de werf af* naar het Hollandsche fregat was gegaan en niet *van boord zyn eigen* schip.

Er komen nog een paar aanmerkingen in het aanhangsel by, welke echter van zeer weinig aanbelang zyn om geplaatst te worden; dewyl zy deels niets beduidend en naar ons inzien niet zeer juist zyn; en ten andere dewyl zy door de getuigenis van de drie meermalen voorkomende personen niet geaf bevestigd worden.

Wy zyn verbonden geworden *de byzonderheden wegens het in bezit nemen van Curaçao* in dit nummer te besluiten. In het volgende nummer zal men het slot vinden, behelzende eenige door Sir Charles aangebragte bewyzen, zoo ter bevestiging zyner gezegdens als ter wederlegging van het aangevoerde door den schryver van de *Navale Biographie* van Groot Brittanje.

* De lezer zal zich herinneren dat ingevolge het geschiedkundig verhaal van Sir James, de vredes vlag van de *Anson* en niet van de *Arethusa* zoude zyn gezonden geworden. De redaktie van de *St. Vincent Gazette* merkt aan dat het zeer klaarblykelyk is, dat ingeval het voornemen van Sir Charles was om naar de terugkomst van de vredes vlag te wachten, hy geene order zoude gegeven hebben, om dadelyk na het vertrek der vredes vlag al de sloepen uit te zetten.

† De redaktie van de *St. Vincent Gazette* merkt weder aan dat by het in bezit nemen van Curaçao, kapitein Grint slechts Adelborst was, de luitenant Brown, ook Adelborst, doch van minder rang, en de heer Foggo niets anders dan klerk was; waarom dan had Sir James zich niet beroepen op de getuigenissen van zyne luitenants van zynen schipper, marine officier, victualiemeester of officier van gezondheid, in voorkeur boven de opgemelde personen, die nog jong waren en niet geschikt om zich eenig naauwkeurig denkbeeld van het destyds gebeurde, binnen te brengen.

‡ Het moest waarlyk zoo stil geweest zyn als in eene kamer, (waar echter geen gezelschap zich bevindt!) dat Sir Charles kapt. Wood, van de werf af had kunnen toeroepen en verstaan worden. De Latona lag voor aan de Breede Straat, met den voorsteven naar den wal, en tusschen hetzelve en de werf lagen de Kenau Haselaar, de Vliegende Visch en de Arethusa. Maar als het zoo stil was, dan moest Sir Charles van zelve begrypen, dat het schip zich overgegeven had.

RAADSEL.

Te zyn en tevens niet te zyn
Sluit, zegt men, in geen 's menschen brein;
En toch het sluit! Laat U gezeggen,
Myn zyn en niet zyn zal 't uitleggen.

Ik ben er, juist, wyl gy er zyt;
Edoch ben ik er niet altyd.
Of ik er ben, dit kunt gy weten,
En naar myn kleedrenpracht afmeten;
Want nooit verschyn ik zonder zwier,
Vooral niet zonder bandelier.
Ik ben met 't schoonste schoon omtogen,
En straal elk prachtvol in de oogen;
En toch, myn aanzyn is geen zyn,
Is louter praal en ydle schyn.
Apol heeft buiten my geen' zonen,
Die in dien luister zich vertoonen;
Doch welk een voorregt ik geniet,
Ik voor my zelf, ik ben er niet.
Myn titel luidt wel "Hooggeboren,"
Doch gaat die hoogheid ras verloren:
Wat hoogs en schoons men aan my vindt,
't Is lulla, larie, fransche wind.
Wie van myn glorie wil gewagen,
Die moet naar my by dag slechts vragen,
Als my de Zon schynt in 't gezigt,
En in myn rug een donker ligt.
Ja, kom ik dan nog U voorliegen,
De wereld met den schyn bedriegen,
Wat nood? Zy oordeelt ook niet fyn:
De wereld wil bedrogen zyn!
Ik wys haar naar geleerde Heeren;
Die zullen myn gezegde eeren:
"Ik ben er, wyl uw oog my ziet,
En voor de rest — ik ben er niet."

X.

De oplossing van myn voorgaand raadsel is—*Eene brandende Kaars.*

X.

DUITSCHLAND.

Frankfort, Juny 17.—Kort geleden had de *Fransche Courier* als eene barbaarschheid uitgekreten, dat, na de onlusten in onze stad, de schildwachten met geladen geweer op hunne posten stonden, en de burgerÿ deswege gewaarschuwd geworden was. Thans doet ons *Journal de Franckfort*, ter gelegenheid van het in de Parÿsche papieren voorkomende berigt, dat een op schildwacht staande soldaat in de Fransche hoofdstad zich met zÿn geweer heeft doodgeschoten, aan den *Courier* de vraag, of dan de schildwachten te Parÿs zich met ongeladene geweren door het hoofd schieten?

Volgens de Piemonteesche Courant is de twist met Tunis geëindigd. De eerste Minister van den Bei is aan boord van het Sardinische Linieschip voor de haven verschenen en heeft het ultimatum aangenomen. Volgens hetzelve moet de Bei het gedrag van den gewezen gouverneur van Porto Farina, bÿ het doorzoeken van een Sardinisch Koopvaardÿschip, in tegenwoordigheid van getuigen doen misbillÿken, de mindere beambten, die den Kapitein *Figallo* beschimpt hebben, doen straffen, en aan dien kapitein volle schadevergoeding verschaffen.

Aan de Wiatka byeen zÿnde gevangene Poolsche Staf-Officieren, is, ter gelegenheid van het Paaschfeest, van wege den Keizer vergiffenis en verlof verleend om naar hun Vaderland terug te keeren; welk blyk van pardon door hen met de grootste dankbaarheid ontvangen is.

July 16.—De berigten uit Spanje behelzen, dat Engeland aldaar zich geheel en al van onze staatkunde heeft afgescheiden en tevens met Rusland den invloed der koningin te keer gaat. Men gelooft dat door het Fransche hof de Heer *de Salvandi* met eene zending naar het Schier-Eiland zal afgevaardigd worden.

De Fransche troepen zÿn wederom bÿ Algiers slaags geweest met de Arabische stammen Bouagheb en Hadjoute. Deze vÿandelyke stammen sneden allen toevoer naar Algiers af en overvielen de soldaten, wanneer zy hen afzonderlyk ontmoetteden. De Luitenant-Generaal *Voirol* zond op het ontvangen van dit berigt, dadelÿk eene kolonne, onder bevel van den Generaal *Tresel* tegen hen af, welke, na eenen moeijelyken marsch, aan den put van Sidi-Hayd, ten noorden van Bouffarick, aankwam. De kolonel *Schauenburg* ontving hier last, om met drie eskadrons, een bataillon Zoaven en sapeurs voorwaarts te rukken en den stam van Bouagheb te vernielen. Des morgens om 6 ure kwam bÿ aldaar aan.— De Arabieren werden door het gebinnikt der paarden gewaarschuwd, en hadden zich ter verdediging gesteld. De kol. *Schauenberg* deed een eskadron het dorp omtrekken, terwÿl hÿ de flanken der Arabieren deed aantasten, door eenige pelotons, die spoedig in gevecht geraakten. De fusillade was eenigen tyd vry levendig. De kolonel beval nu aan het bataillon Zoaven met geveld geweer het dorp binnen te dringen. De Zoaven, door het voorbeeld van hunnen dapperen kommandant aangemoedigd, drongen in het dorp, en velden met de bajonet alles ter neder, wat wederstand bood. Een gedeelte der Arabieren, die aan den zuidkant van het dorp wilde ontvlugten, viel onder de lansen van het eskadron, dat die stelling was omgetrokken.— Het klein getal, aan welke het gelukte te ontkomen, was genoodzaakt zich tot aan den hals in de moerassen te werpen, alwaar het onmogelÿk was hen te vervolgen. Al de paarden van dezen stam, 500 hoornbeesten en 2000 schapen werden een buit voor de Fransche troepen.

Toen al het vee byeen was gebragt, deed de kolonel *Schauenburg* zÿne troepen byeenkomen, en gaf order om het dorp te verbranden, ten einde eene voorbeeldige strafoefening te houden.

Deze expeditie heeft den schrik onder de Arabieren verspreid, en de gemeenschap rondom Algiers weder hersteld.

Partic. Corresp. O. P. A. Z.—De Politiek is als uitgestorven, en niets doet voorzien, dat zÿ spoedig weder eenig leven bekomen zal. — De Oostersche aangelegenheid is en blÿft geëindigd; de nieuwsgierigen die bÿ het jongste gastmaal van den Graaf *Pozzo di Borgo* opmerkten, hoe hÿ zich jegens de Fransche Minister gedroeg en omgekeerd, vonden zich in hunne bekommeringen bedrogen. — In Parÿs en in de provinciën blÿft men zich voornamelÿk met materiele belangen bezig houden; de tÿding dat eene ÿzerbaan van Parÿs naar Dieppe zal aangelegd worden, en men alsdan over Brighton en eene Engelsche ÿzerbaan in achttien uren te Londen zal kunnen zÿn, baart meer opzien dan alle politieke dagblad-artikelen. De handel bloeit de fabrÿken en trafÿken zÿn schier in even werkzamen gang als voor de revolutie.— Een enkel voorbeeld zal een denkbeeld van den tegenwoordigen staat dezer instellingen kunnen aangeven. Tot de meest bekenden behoort de katoenenfabrÿk te Jouy, op zes uren afstands van Parÿs; ook buitenslands zÿn de fraaÿe kleuren en de deugdelÿkheid der aldaar vervaardigd wordende katoenen wel bekend. Ten tÿde van het Keizerschap waren aldaar 1700 arbeiders werkzaam. Op zekeren dag, dat *Napoleon* te Jouy het ontbÿt nam, toonde hem de eigenaar zÿn regement handwerkslieden en hunnen arbeid; op staanden voet beschonk hem de Keizer met de orde van het eerlegioen. Bÿ de opheffing van het continentaal afsluitings-stelsels toen de Engelschen goederen weder inkwamen nam deze fabryk slechts weinig af, en kort vóór de Julÿ-revolutie telde zÿ ongeveer een even groot aantal arbeiders als onder den Keizer. Na Julÿ 1830 geraakte zÿ in verval. Dit duurde twee jaren. Thans heeft zÿ reeds weder 700 werklieden. Onlangs kwam één hunner te Parÿs om in naam zÿns meesters nog vÿftig arbeiders aan te werven; hÿ vond er slechts één, vermits allen werk hebben. Ieder verdient dagelÿks vÿf francs, dus meer dan gemeenlÿk de arbeidslieden in andere arbeids vakken ontvangen; edoch de fabrÿk-eigenaars alhier getroosten zich liever opofferingen dan dat zÿ het getal hunner arbeiders zouden willen verminderd zien. — Indien al niet Frankrÿks welstand zich tot de vroegere hoogte heeft verheven, zoo neemt dezelve echter steeds een meer verlevendigd aanzigt aan.

Officieele berigten uit Polen melden, dat uit Gallicie en uit het land van Pozen, gewapende troepen van muiters de grenzen zyn overgetrokken, om nog eenmaal de volvoering hunner republikeinsche hersenschimmen te verwezenlÿken. Zÿ worden door de boeren ontvangen, geenszins zoo als zÿ het gewenscht hadden, maar om aan de Russische overheden te worden overgeleverd. Twee der aanvoerders, bÿ regterlÿk vonnis ter dood veroordeeld, zouden aan de grenzen, waar zÿ hun strafwaardig vergryp gepleegd hebben, hun loon bekomen, doch de boeren, in hunne verbolgenheid tegen de vrÿheid-apostels, ontrukten hen aan de met de uitvoering der sententie belaste personen en voltrokken eigenhandig de strafoefening. Een waarschuwend voorbeeld voor hen die nog steeds niet van het averegtsche begrip terug komen, van door eene wetteloze anarchie aan het Polenvolk geluk en zegen te verschaffen.

Niet voor de eerste maal, sedert Konstantinopel de Hofplaats der Ottomannische Sultans is, verschÿnt eene Russische hulp vloot voor die stad; reeds ten jare 1798 greep eene dergelÿke gebeurtenis plaats. Toen namelÿk *Buonaparte* Egypte bezette en Syrie aanviel en de Franschen van Italie en de Ionische eilanden de tegenover gelegene Turksche bezittingen schenen te bedreigen, riep Sultan *Selim* den bÿstand van *Paul* I in. Dit aanzoek werd ingewilligd, en den 23 Augustus kwam eene Russische vloot, bestaande uit 6 linieschepen, 6 fregatten en 4 kleinere vaartuigen, met 792 stukken kanon gemonteerd en met 7800 koppen bemand, waaronder 1700 man landtroepen, in het kanaal der *Zwarte* zee ter reede van Bujukdère voor anker, onder de oogen eener onmetelÿk groote volksmenigte, die de Europesche en Aziatische kusten overdekte en in nieuwsgierige verbeugiog de Russische vloot aanstaarde, door welke, onder denzelfden haar toen aanvoerenden bevelhebber, de Admiraal *Uschakow*, eenige jaren bevorens de Turksche vloot tweemalen achter elkander was geslagen geworden. Zelfs de Kapudan Pacha onthaalde zÿnen voormaligen overwinnaar met voorkomende wellevendheid.

De Russische Admiraal bleef tot omstreeks het midden van September in de wateren van Konstantinopel liggen, om de uitrusting van een Turksch, aan zÿne bevelen onderworpen, eskader van 14 zeilen af te wachten. Dus vereenigd verlieten beide de smaldeelen de Dardanellen, en namen zÿ gemeenschappelÿk deel aan de krÿgsverrigtingen tegen Frankrÿk, zoowel aan de Napelsche kust als tegen de Ionische. Laatstgemelden werden veroverd en vervormd tot een Republiek, onder de hoede van Rusland en Turkye, eene betrekking die echter na verloop van weinige jaren, bÿ veranderde tÿdsomstandigheden, weder onthouden, en waarbÿ alstoen de jonge Republiek aan Frankrÿk onderhoorig werd gesteld.

Volgens geruchten zou Mexico deszelfs opbrengsten aan de Vereenigde Staten van Noord-Amerika voor 11 millioenen Piasters verkocht hebben. Volgens andere, zoude Mexico voor die som de provincie Taxis aan dat land afgestaan hebben.

Zie hier nopens de verwoestingen welke te Havana de Cholera heeft aangerigt, eenige byzonderheden, die bewÿzen dat de eerste berigten niet overdreven waren; alles viel onmiddelÿk uit deszelfs verband, de bedrÿven van handel, nering en handtering stonden plotseling stil, de overheden verlieten hunne posten, de rÿke particulieren volgden hen tot in het binnenste des eilands; 15,000 personen emigreerden in twee dagen tÿds, hetwelk nog die diepe verslagenheid vermeerderde, in welke de stad gedompeld was, en de epidemie met eene vreesselÿke snelheid voortgaande, stierven er meer dan 900 menschen daags; de angst en vrees waren tot derzelver hoogste peil gestegen. De Amerikaansche en Koloniale zelfzucht vertoonde zich in alle hare afschuwelÿkheid; hier laten de meesters hunne slaven zonder hulp vergaan, uit vrees voor de besmetting en in weerwil van hun belang om hen in het leven te houden; ginds verlaten bloedverwanten hunne bloedverwanten, en laten hen levende begraven, daar de geneesheeren, in de algemeene vrees deelende, weigeren de lÿders te bezoeken, zoo als eene magtelooze Regering hun zulks voorschrÿft.

Te midden der schriktooneelen welke men ons heeft verhaald, hebben wÿ niet kunnen afzÿn te meesmuilen op het volgende:

Een negerslaaf die het vierde lÿk in eene begrafeniskar uitmaakte, en die alleenlÿk in slaap was gevallen (de ziekte werd door Opium behandeld), ontwaakt en vindt zyne gesteltenis lastig. Hÿ klopt tegen het deksel, geen antwoord; hÿ zet de beenen sterk tegen de onderzÿde aan, en drukt zÿn hoofd naar boven uit het deksel op.— En nu ontstaat de volgende zamenspraak tusschen den karreman en den gewaanden dooden. "Waar henen brengt gÿ mÿ?" —'naar het kerkhof,'—" ben ik dood?"— 'ja gÿ zÿt dood, want ik heb het papier in mÿn zak waar het op geschreven staat;'— en nu drukt hÿ met geweld het hoofd van den negerslaaf weer onder het deksel, gaat er op zitten, en rÿdt met zÿn kar voort, tot de voorbÿgangers zeggende dat hÿ nog nooit zoo een onhebbelÿken negerslaaf had gereden, die de onbeschaamdheid had van te zeggen dat hÿ niet dood is; maar terwÿl hÿ dus sprak, dringt de neger binnen de kar de zÿplanken andermaal stukkend, springt naakt de kar uit en zet het op een loopen tot aan het huis van zÿnen meester, alwaar hÿ grooten schrik verwekte. Des anderen daags lachte men niet meer om deze geschiedenis, want de ongelukkige werd weder in de noodlottige kar gelegd en kwam niet terug. Er zÿn tot dusverre 24,000 personen gestorven, zÿnde het 1-5 der bevolking.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerÿ van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prÿs derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prÿs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.